

altid jærlig er fremhævet af alle Talerne, at de personlig ingen Interesse have af Frihavnen, skøndt de ere overbeviste om, at mange af deres Kolleger i andre Forretningsbrancher vilde tjene betydelig derved". Der er Ingen, der vil vedkjende sig at have den allermindeste Glæde og Fornøielse af en Frihavn, det er altid Andre, der ville have det. "Det er en falsk Betsedenhed" eller som antydet af en anden Taler "en temmelig umotiveret Hemmelighedsfuldhed af de virkelig interesserede Mænd, at de ikke selv udtale sig, thi det, man ønsker at tilfredsstille, er jo netop de private Interesser, for kun derigjennem at gaae det hele Samfund. Jeg tillader mig derfor at opfordre Handlende og Fabrikanter, der virkelig have nogen personlig Interesse af et Fabrik anlæg, til selv at træde frem og erklære, at de agte at leie' et saa og saa stort Areal paa Frihavnsterrainet; først saa kunne vi faae en nogenlunde fast Grund at bygge paa". Men en saadan Opfordring er aldrig bleven efterkommet. Der har Ingen meldt sig, og jeg veed i dette Dieblit ikke en eneste Mænd, som agter at foretage sig Noget omhelst i Frihavnen, naar den en Gang bliver aabnet. Jeg tror, at Frihavnen, naar den en Gang aabnes, vil bringe Skuffelse for Mange; thi det fremgaar af forskjellige Udtalelser, man hører, dels privat, dels halvt eller helt offentlig, at der har dannet sig en fuldstændig Illusion om en Frihavns Betydning og Væsen. Mange tro, at en Frihavn er et Sted, hvor man faaer Alting frit, at der ikke blot er Frihed for Told, men at man ogsaa der faaer fri Pakhus, fri Løsning og fri Befordring af alle Slags. Hvis dette var Tilfældet, vilde en Frihavn ganske vist være en fortrinlig Institution og for saa vidt stifte ganske overordentlig Nytte, men Statskassen maatte da finde sig i at betale derfor. Men saaledes er Forholdet jo ikke. Det er blevet omtalt, at en Frihavn vil have særlig Betydning for, hvad man kalder Omladningsgods. Det er en Trafik, som i de senere Aar har faaet stor Betydning, og som bestaar i, at store Dampskibe fra Amerika, Middelhædet og andre fjerne Steder løbse Varer, som ikke ere bestemte til Kjøbenhavn, men skulle sendes videre til Østersøen, Rusland, Finland, Sverige, her, for at de saa kunne befordres videre herfra. Man har udtalt, at i denne Henseende

vilde Frihavnen gjøre overordentlig stor Nytte. Men det er en fuldstændig Misforstaaelse. Det var den første Erfaring, man gjorde i Hamborg, da der der blev oprettet et Frihavns anlæg, at der ikke behøvedes en Frihavn til dette, thi en saadan Omladning foregaar billigt og bedst ved, at Ladningen omlades direkte fra Skib til Skib eller i lukkede Bramme. Der kan ikke opstilles i Theori eller Praxis nogen billigere Maade at udføre dette Arbejde paa. Og allerede nu udføres Arbejdet uden Besvær, idet Toldvæsenet plomberer Varerne i de lukkede Bramme, hvor de opbevares, indtil det Skib kommer, hvori de skulle befordres videre. Det kan ikke ske paa en billigere Maade, og Grønskeresocietetet er i sin Aarsberetning for 1888, uden i mindste Maade at ville polemisere imod en Frihavn, kommet til at omtale denne Sag, idet det siger: "Da de fleste Omladninger for Tiden foregaae ei alene uden Vanskelighed, men bekømt og billigt fra Skib til Skib eller ved Hjælp af Bramme, kan der heller ikke paa de anførte Tal bygges noget Bevis for Nytten eller Nødvendigheden af et Frihavnsterrain til Vettelsen af denne Trafik". Det tror jeg, Enhver vil underkrive, der kjender det Allermindste til disse Forhold. Det er Omladningsgodset, som i hvi Grad har faaet Omsætningen i Kjøbenhavns Havn til at svulme op til betydelige Cifre i de senere Aar, men denne Trafik trænger aldeles ikke til noget Frihavns anlæg.

Man har henvist til, at man andre Steder i de senere Aar har anlagt Frihavne. Man har henvist til Hamborg og Bremen og til, at nu begynder Malmø ogsaa at ville tale med i saa Henseende. Men jeg vil gjøre opmærksom paa, at det beror paa en hel Misforstaaelse af Forholdet. I Hamborg og Bremen og i Thykland overhovedet kjender man slet ikke en Institution, som man her har, og som kaldes Kreditoplagsinstitutionen, en Institution, der skrives sig fra Loven af 1ste Februar 1797 — den er alt saa snart 100 Aar gammel — og som i mange Henseender ikke alene gjør Kyldest for, men er langt bedre end en Frihavn. Thi hvor man har en Kreditoplagsinstitution, er jeg i Stand til at tage Varerne hjem til mit eget Pakhus, min egen Bolig, min egen Fabrik, mine egne Pladser, hvor jeg vil